

Választások - 2008 - Mai szenátorjelöltünk: Pethő Zsigmond

Szerző Szabadság
2008. november 19.

"Megfelelő árpolitikával, támogatási rendszerrel kifizetődővé válna a mezőgazdaság"
- Mi az, amit a választóknak feltétlenül tudni kell Pethő Zsigmond szenátorjelölről?

"Megfelelő árpolitikával, támogatási rendszerrel kifizetődővé válna a mezőgazdaság"

- Mi az, amit a választóknak feltétlenül tudni kell Pethő Zsigmond szenátorjelölről?

-
Hatvannyolc éves nyugdíjas agrármérnök vagyok, három gyerek édesapja, illetve hat unoka nagyatája. Több mint harminc évet dolgoztam mezőgazdasági termelészövetkezetben Beszterce megyében és a Mezőségeen. Mivel tudtam, milyen rossz érzés, ha az átlagember bemegy egy hivatalba, s ott egy kis ablakcskánál görnyedve várja azt, hogy foglalkozzanak ügyével, ezért a kataszteri hivatalban igazgatóként igyekeztem minél jobb, mondhatni családi hangulatot kialakítani. 2000-2008 között a Kolozs Megyei Tanács tagja voltam, a befektetésekkel és a beruházásokkal foglalkoztam. Máig is sajnálom, hogy a központosított, minisztérium-függő jelleg miatt a megyei tanácsnak nem volt nagy beleszólása a mezőgazdasággal és az erdőgazdálkodással kapcsolatos ügyekbe. Még nagyobb baj az, hogy a kormány is vajmi keveset törődik a nemzetgazdaság e fontos ágával. Parlagon áll az ország jelentős termőterülete, s az ilyen elhanyagolt állapotok nem vezetnek jóra. Lehet, romantikusnak tűnik, de úgy vélem: cserben hagytuk azt a földet, amelyet őseink vérrel szereztek meg. Az élelmiszerboltok tele vannak, ki tudja honnan származó, kétes minőségű élelmiszerekkel. A helyi élelmiszeripari termékek semmiben sem maradnak el a külföldről behozott áruktól. Ezért úgy vélem, nagyon fontos lenne a hazai termelők bátorítása, támogatása.

- Mit tenne akkor szenátorként a már felvázolt gondok megoldására?

-
A földalapú támogatás összege minimális, s a kifizetés pedig nem történik meg időben. Tehát elsősorban ezt az összeget kellene megnövelni, és idejében kifizetni, hogy a mezőgazdasági munkálatok elvégzése zökkenőmentes legyen. Gyökeres szemléletváltásra van szükség. Úgy tűnik, a mostani parlamenti tagok elfeledkeztek falusi származásukról, mert egyáltalán nem foglalkoznak a mezőgazdasággal. Ugyanakkor felháborítónak tartom, hogy egy termelészövetkezeti nyugdíjas asszony, akinek munkájából annyi éven keresztül élt ez az ország - sőt, Oroszországot is elláttuk élelemmel -, olyan kevés nyugdíjat kap, hogy az alig elég egy kétszemélyes luxusvendéglői vacsora árának fedezésére. Tehát a második kérdéskör, amivel foglalkoznék, hogyan lehetne növelni a mezőgazdasági nyugdíjak összegét.

- Sokan hangoztatják, hogy a mezőgazdaság itt és most nem kifizetődő. Ön hogyan vélekedik erről az állításról?

-

Tapasztalataim szerint egy-egy faluban csak összegyűlt két-három, öt gazda, akiknek a fiatalsága bátorsággal párosult és belefogtak a mezőgazdasági termelésbe, a farmfejlesztésbe vagy állattartásba. Sajnos, egyre inkább azt veszem észre, hogy nem kifizetődő a mezőgazdaság oly módon, ahogyan nálunk művelik. Ezért a falusiak inkább városra helyezkednek el, s elvállalnak szinte bármilyen munkát, csak ne kelljen otthon a földet megdolgozni. Szerintem sem nevezhető kifizetődőnek a mezőgazdaság, de megfelelő árpolitikával, támogatással vonzóvá lehetne tenni. A hazai termékek felkarolása is várat még magára. Románia lakosságának közel ötven százaléka még mindig falun él, szűkös anyagi körülmények között. Ezen feltétlenül változtatni kell.

Hogy

mi a megoldás? Olyan támogatási rendszer kidolgozása, mely által nyereségessé válna a föld megdolgozása, az állattartás, a mezőgazdaság. Úgy vélem: jó törvényekkel, a gazdáknak nyújtott szaktanácsadással négy év alatt rendbe lehetne hozni a mezőgazdaságot.

- Javában tart a választási kampány. Merre járt, milyen tapasztalatokat szerzett?

-

Már találkoztam román és magyar választókkal egyaránt. Akik ismertek megyei tanácsosként, örvendek, hogy ellátogattam oda, ahol korábban többször is megfordultam: Széken, Magyaroszáton, Vajdakamaráson, Aranyosgyéresen, Detrehemtelepen, Egerbegyén és Szamosújváron. Az emberek érezték, hogy közülük való vagyok. Látták, hogy ismerem a falu gondját-baját. Voltaképpen ez a természetes, hiszen falun éltem annyi éven keresztül. Aranyosgyéresen odajött egy román férfi az RMDSZ-sátorhoz, s azt mondta: Gratulálok Önöknek, mert ha nem Korodi Attila lett volna a környezetvédelmi miniszter, a mieink már rég aláírták volna a verespataki bányakitermelésre vonatkozó dokumentumot.

- Van-e külön üzenete a román és a magyar választókhöz?

-

Nincs. Mind a magyar, mind a román választóknak azt üzenem: fejleszteni kell a mezőgazdaságot, s ha ez megvalósul, akkor mind a román, mind a magyar lakosságnak javára válik. Ha a vidéken élők jól élnek, az pozitívan hatna a városi lakosokra is. Számítok a román választók szavazatára is, hiszen a mezőgazdaság helyzete legalább annyira fáj a magyaroknak, mind a román választóknak. Több évtizedes mérnöki és megyei tanácsosi tapasztalatom pedig alkalmassá tesz arra, hogy lendítsek a mezőgazdaság helyzetén. Ahogy az ember átlép a nyugati határon, virágzó falvakat, gyönyörű termést lát. Ha a szomszédos országban szemmel láthatóan sikerült javítani a mezőgazdaság helyzetén,

akkor ennek ösztönzőleg kell ránk is hatnia, s nálunk is sikerülnie kell annak, amit máshol már megvalósítottak. Mindig is a tettek embere voltam - a szakmámban erre volt szükség. Szerettem a szakmámat, s még most is bánt, hogy ilyen nemtörődomséggel kezelik ezt a szakágat.

- A mezőgazdaságon kívül még mivel foglalkozna?

-

A közigazgatás megreformálásával, átláthatóvá tételével. A román közigazgatás roppant nehézkes, idegesítő és fárasztó. Erre nem találok magyarázatot. Például Nyugat-Európában egy autó megvásárlása és átíratása percek kérdése, itt pedig napokig kell sorba állni. Az európai pénzek lehívása már beindult, ez jó, de tovább kell fokozni. A sült galambot nem lehet Európától várni. Az országnak, az államnak kell segítenie saját magát, illetve állampolgárait.

- Mit tanácsol a fiatal gazdáknak?

-

Menjenek el a megyei mezőgazdasági igazgatóságra, a kifizetési ügynökségre, vegyék igénybe a pályázási lehetőségeket, s az RMDSZ-es tisztségviselők szaktanácsát. Bármilyen szomorúnak is tűnik, ki kell mondanom: az idős gazdák halálra vannak ítélve, senki sem foglalkozik velük. Az elhagyott öregek beteggondozására, szociális helyzetük javítására is többet: figyelmet, energiát és pénzt kellene fordítani. A sok munka tönkretette a vidéken élők egészségét.

- Milyen esélyekkel indul a választásokon?

-

Tudom, hogy komoly ellenfeleim vannak: Marius Nicoară a liberális, Vasile Pu^oca^o pedig a szociál-demokrata párttól. Tisztelem őket, és tisztában vagyok azzal, hogy mit tudnak, de az én szakmai tudásom és tapasztalatom túlhaladja szónoki és politikusi képességeiket. Most a politikusok mindenhez értenek, mindenütt ott vannak, de a szép beszéden kívül, nem hiszem, hogy sok elgondolásukat gyakorlatba tudnák ültetni. Erre példát is mondanék. A közelmúltban végignézttem egy tévéadást, amelyben a földalapú támogatásról kérdezték a különböző pártokat képviselő politikusokat. A riporter kérdése az volt, mennyiben alapítanak meg a földalapú támogatás összegét? Gondolom, mindenki tudja, hogy most évente hektáronként 50 euró jár földalapú támogatásként.

Az első interjúalany 300 eurót ígért hektáronként.

A második már 350 eurót, a harmadik, aki utolsóként nyilatkozott, már 400 euróra taksálta ezt az összeget. Ebből én csak azt szűrtem le, hogy egyesek azt hiszik: a támogatás odaítélése olyan, mint egy árverés, amelyben egymásra licitálnak a jelöltek.

- Sokan kérdezik: mit adott az RMDSZ az embereknek. Ön szerint mit adott?

-
Például azt, hogy az én unokám felekezeti iskolába jár, mint ahogy én jártam egykor. Magyar iskolák, szórvány oktatási központok létesültek, iskolabuszokat juttattak el a vidéki településekre. A mostani kisiskolások csak felülnek a buszra, és elmennek Aradra október 6-án megtekinteni a 13 vértanú emlékére rendezett ünnepséget. Az iskolákban is változatos a kínálat futballkupa bajnokságot, meseversenyt rendeznek a gyerekeknek, és még sorolhatnám.

- Szabadidejében mivel foglalkozik?

-
Kertészkedem, gazdálkodom: közel 2500 négyzetméteren 100 fát gondozok. A kisebbik unokám is gyakran elkísér: együtt ültetünk, műveljük a gyümölcsöst.

Névjegy

Pethő Zsigmond 1940-ben született Alsó- és Felsőszentmihályon. Középiskolai tanulmányait Kolozsváron a 2-es számú Magyar Fiúliceumban végezte. Agrármérnöki diplomát szerzett a kolozsvári Agronómián 1962-ben. Több mint harminc éven át agrármérnöki tisztséget töltött be termelőszövetkezetekben, majd 1999-től 2004-ig a Kolozs Megyei Kataszteri Hivatal igazgatója volt. 2000-2008 között a Kolozs Megyei Tanács RMDSZ-es tanácsosa.

A 3-es szenátori körzet

A mintegy 173 354 szavazati joggal rendelkező választópolgárt tömörítő körzet, többek között, magába foglalja Aranyosgyérest, Szamosújvárt, Dést és a környéken lévő falvakat. Az RMDSZ a helyhatósági választásokon ebben a kerületben 11,27 százalék szavazatot kapott. Ugyanebben a körzetben indul Vasile Pu^oca^o (PSD-PC), Marius Păcurar (PNG-CD), Gheorghe Benea (PD-L), Marius Nicoară (PNL) és Vasile Ilie^o (PRM) is.